

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik

w sprawie **K. P.**

skazanej z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 160 § 2 k.k. i w zw. z art. 160 § 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 czerwca 2013 r.

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej

od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 9 listopada 2012 r., sygn. [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ż.

z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. [...]

p o s t a n o w i ł

1) na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. pozostawić kasację bez rozpoznania,

2) obciążyć K. P. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem z dnia 9 listopada 2012 r., Sąd Okręgowy w Z. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 29 czerwca 2012 r., skazujący K. P. za przestępstwo z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 160 § 2 k.k. w zw. z art. 160 § 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł.

Od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego obrońca skazanej wywiódł kasację na korzyść K. P., w której podniósł zarzuty rażącego naruszenia prawa

procesowego, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.; art. 85 § 1 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k.; art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k.; art. 5 § 2 k.p.k., art. 160 § 3 k.p.k. Skarżący w konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w celu jej ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Zarządzeniem z dnia 7 lutego 2013 r., sygn. akt [...] upoważniony sędzia VII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Z. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. przyjął kasację uznając, iż odpowiada ona warunkom formalnym.

Prokurator w złożonej odpowiedzi na kasację wniósł o jej uwzględnienie poprzez uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Z. i przekazanie sprawy skazanej do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zauważyć należy, że po myśli art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie wynikające z cytowanego wyżej przepisu nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub w wypadku określonym w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.).

Wobec treści prawomocnego wyroku i wymierzenia K. P. kary grzywny za przypisany czyn, wniesienie kasacji byłoby dopuszczalne wtedy tylko, gdyby skarżący podniósł zarzut uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439 k.p.k. Takiego zarzutu nie podniesiono jednak w kasacji. Kasacja obrońcy skazanej jest zatem niedopuszczalna z mocy ustawy, a prezes sądu odwoławczego lub upoważniony sędzia powinien był odmówić jej przyjęcia. Ponieważ tego nie uczynił, powinnością Sądu Najwyższego wynikającą z art. 531 § 1 k.p.k. było pozostawienie kasacji bez rozpoznania, jako nie odpowiadającej przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k.

Zauważyć należy, że rozstrzygnięcie to, nie zamyka drogi do ewentualnego wniesienia kasacji przez podmiot szczególny (art. 521 k.p.k.), co przy treści wniosku końcowego prokuratora zawartego w odpowiedzi na kasację wydawać się może celowe.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 637 §
1 k.p.k.